

TRADE POLICY AND
STRATEGY OFFICE

Economic Outlook

Q1/2021

An abstract graphic consisting of numerous thin, white, wavy lines that flow across the bottom right portion of the page. The lines are densely packed and create a sense of movement and depth against the solid blue background.

ภาพรวมเศรษฐกิจการค้าไทย ปี 2563

ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ได้ประสบกับวิกฤติทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง อันเป็นผลกระทบจากการระบาดของโควิด-๑๙ แต่จากการที่ประเทศไทยเป็นประเทศอันดับต้นๆ ที่สามารถควบคุมการระบาดฯ ได้ดี และผลจากการใช้มาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพของรัฐบาล ส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศของไทยทยอยฟื้นตัว และมีสัญญาณที่ดีว่าเศรษฐกิจไทยได้ผ่านช่วงต่ำสุดไปแล้ว และกำลังปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ด้วยการใช้มาตรการส่งออกและการท่องเที่ยวในเกณฑ์ที่สูง ทำให้ต้องใช้เวลาดิตตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกและการกระจายวัคซีนของประเทศต่าง ๆ ในระดับหนึ่งก่อน ในเบื้องต้นคาดว่าจะการส่งออกจะเริ่มฟื้นตัวในไตรมาสที่สองของปี ๒๕๖๔ และจะชัดเจนมากขึ้นในช่วงปลายปี ๒๕๖๔

หลังจากเศรษฐกิจไทยขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ประกอบกับการวางพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโครงสร้างสังคมไทยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของโลก อีกทั้งในขณะนั้นไม่มีสัญญาณใดที่เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนแปลงหรือให้เกิดการกลับตัวของวัฏจักรเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๓ ถูกคาดหวังว่าจะมีโอกาสกลับมาขยายตัวตามศักยภาพที่แท้จริง อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๖๓ ได้เกิดการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ร้ายแรงสุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์โลก และส่งผลกระทบต่ออย่างรวดเร็วและรุนแรงในหลายมิติ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งเป็นสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูงหลังจากประเทศต่างๆ มี

การระบาดหลายระลอกอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งประเทศส่วนใหญ่ยังไม่มีประสบการณ์รับมือกับภัยคุกคามใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยเข้าสู่ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจรุนแรงอีกครั้ง

ผลกระทบที่เด่นชัดของโควิด-๑๙ คือ ผลกระทบด้านอุปทาน ภายใต้สถานการณ์มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนในการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาด รัฐบาลประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทยมีการใช้มาตรการควบคุมอย่างเข้มงวด เช่น การปิดเมือง/ปิดประเทศ การจำกัดการเดินทางทั้งภายในและระหว่างประเทศ การลดเวลาการทำงานกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การให้บริการบางชนิดต้องหยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราว การให้ความสำคัญกับมาตรการรักษาระยะห่างทางสังคม และการขอความร่วมมือนำรูปแบบการทำงานที่บ้าน (work from home) มาใช้อย่างกว้างขวาง นำมาสู่ข้อจำกัดด้านการผลิตและบริการ โดยเฉพาะธุรกิจการท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง อันจะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวไทยในปี ๒๕๖๓ หดตัวถึงร้อยละ ๘๓.๕ และทำให้ภาคเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับสาขา

ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร และเศรษฐกิจสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าหดตัวถึงร้อยละ ๓๖.๖ และร้อยละ ๒๑.๐ ตามลำดับ ขณะที่ผลกระทบด้านอุปสงค์ เกิดจากการลดลงและการหยุดดำเนินการของภาคธุรกิจเป็นการชั่วคราว ทำให้อัตราการว่างงานปรับตัวสูงขึ้น การลดลงของรายได้จากภาคธุรกิจที่พึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกสูง โดยเฉพาะรายได้จากภาคท่องเที่ยวและการส่งออกที่หดตัวสูงมาก ตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอ่อนแอลง ส่งผลต่ออุปสงค์ภายใน

ประเทศของไทย ทั้งการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาคเอกชนที่ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ ๑.๐ และ ๘.๔ ตามลำดับ นอกจากนี้ เศรษฐกิจโลกที่หดตัวส่งผลให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับลดลง โดยเฉพาะราคาน้ำมันที่ต่ำกว่าปีก่อนหน้าค่อนข้างมาก เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อไทยติดลบครั้งแรกในรอบ ๕ ปี ที่ร้อยละ ๐.๘๕

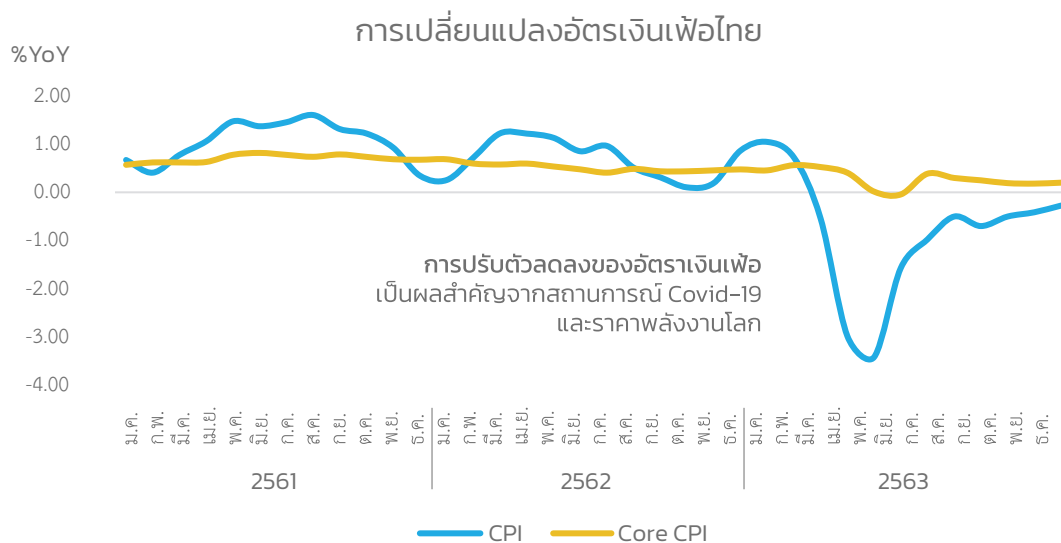
ภายใต้เศรษฐกิจที่หดตัวและอุปสงค์จากต่างประเทศยังอ่อนแอ ภาครัฐจึงได้มีการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังผ่อนคลายขนาดใหญ่เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยดำเนินนโยบายการเงิน ได้มีการลดต้นทุนทางธุรกิจ และเพิ่มโอกาสการเข้าถึงสินเชื่อให้มากขึ้น เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายสู่ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี ซึ่งต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ ธนาคารพาณิชย์และธนาคารของรัฐลดอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อต่าง ๆ ลดวงเงินชำระต่องวด หยุดพักชำระหนี้ให้กับลูกค้าที่เป็นภาคธุรกิจและลูกค้ารายย่อย มีการปรับปรุงเงื่อนไขการปล่อยสินเชื่อให้ประชาชนเข้าถึงมากขึ้น รวมทั้งเพิ่มวงเงินสินเชื่อแบบเฉพาะเจาะจงให้กับผู้ได้รับผลกระทบหรือกลุ่มเปราะบาง ดำเนินนโยบายการคลัง มีการลดค่าครองชีพ ชดเชยรายได้ และเร่งจ้างงาน เช่น การลดค่าน้ำค่าไฟ มาตรการส่งเสริมการบริโภค ทั้งโครงการเราไม่ทิ้งกัน และโครงการคนละครึ่ง ซึ่งมีผู้รับสิทธิทั้ง ๒ โครงการประมาณ ๒๐ และ ๑๕ ล้านคน ตามลำดับ โดยเฉพาะโครงการคนละครึ่งเป็นหนึ่งในนโยบายสำคัญที่สร้างความเชื่อมั่นผู้บริโภคได้อย่างชัดเจน มาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน มาตรการการจ้างงานระดับชุมชน และการจ้างงานนักศึกษาจบใหม่ เป็นต้น จากการดำเนินนโยบายดังกล่าว ส่งผลให้การใช้จ่ายภาครัฐเป็นหัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยการลงทุนภาครัฐและการใช้จ่ายภาครัฐในปี ๒๕๖๓ ขยายตัวร้อยละ ๕.๗ และ ๐.๘ ตามลำดับ

จากการดำเนินมาตรการดังกล่าว รวมกับความสามารถในการควบคุมการแพร่ระบาดโควิด-๑๙ ของไทย ซึ่งสถาบันโลว์ (Lowy Institute) ของออสเตรเลีย ได้จัดอันดับให้ไทยเป็นประเทศที่รับมือโควิด-๑๙ ได้ดีเป็นอันดับที่ ๔ ของโลก (โดยอันดับ ๑-๓ คือ นิวซีแลนด์ เวียดนาม และไต้หวัน ตามลำดับ) สอดคล้องกับก่อนหน้านี้ที่ องค์การอนามัยโลก World Health Organization (WHO) ได้ชื่นชมประเทศไทยต่อการรับมือสถานการณ์การระบาดโควิด-๑๙ ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้เศรษฐกิจภายในประเทศทยอยฟื้นตัว และมีสัญญาณบวกชัดเจนมากขึ้นในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๖๓ โดยเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญที่กลับมาขยายตัวได้ เช่น ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่ง ปริมาณจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคและบริโภค และปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ มีการขยายตัวในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นต้น ส่งผลให้การบริโภคภาคเอกชนในไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๖๔ กลับมาขยายตัวร้อยละ ๐.๙ ส่วนการลงทุนภาคเอกชนหดตัวลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๓.๓ นอกจากนี้ การส่งออกเดือนธันวาคมกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ ๑๐ เดือน ดังนั้น การปรับตัวดีขึ้นของภาวะเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศในช่วงปลายปี สะท้อนว่าการหดตัวทางเศรษฐกิจได้ผ่านช่วงต่ำสุดไปแล้ว และอยู่ในช่วงปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป

แม้ว่าในปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจไทยจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี โดยอัตราเงินเฟ้อลดลงเพียงร้อยละ ๐.๘ ซึ่งถือว่าดีกว่าหลายประเทศส่วนใหญ่ของโลกสำหรับอัตราการว่างงานและหนี้สาธารณะต่อ GDP เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑.๗ และ ๕๐.๕ ตามลำดับ ซึ่งแม้จะเพิ่มขึ้นแต่ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าเป็นห่วง ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดยังคงเกินดุลที่ ๑.๗ หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. และค่าเงินบาทไม่ได้ผันผวนอย่างรุนแรง และยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ

เงินเฟ้อ ปี 2563

เงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๓ ปรับตัวลดลงร้อยละ ๐.๘๕ ซึ่งเป็นไปตามที่กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ -๑.๕ ถึง -๐.๗ และเงินเฟ้อพื้นฐาน (ไม่รวมอาหารสดและพลังงาน) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒๙ ทั้งนี้ มีปัจจัยลบจากการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอุปสงค์ชะลอตัวลง โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก รวมถึงมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐส่งผลให้ราคาสินค้าและค่าสาธารณูปโภคลดลง นอกจากนี้หมวดการบันเทิง การอ่าน และการศึกษา โดยเฉพาะค่าทัศนอากรต่างประเทศและค่าห้องพักโรงแรมปรับลดลงสำหรับปัจจัยบวกที่ส่งผลต่อเงินเฟ้อ ได้แก่ หมวดอาหารสด โดยเฉพาะผัก ซึ่งราคาสอดคล้องกับผลผลิตที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ขณะที่เครื่องประกอบอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และอาหารบริโภคในบ้าน-นอกร้าน ปรับสูงขึ้นเล็กน้อย ส่วนหมวดอื่น ๆ เคลื่อนไหวในทิศทางปกติ ชี้ว่าสถานการณ์ด้านราคาสินค้าและบริการของประเทศ ตลอดทั้งปี ๒๕๖๓ ยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ เคลื่อนไหวในทิศทางปกติ สอดคล้องกับปัจจัยด้านอุปทานและด้านอุปสงค์ โดยเฉพาะรายได้เกษตรกรที่ปรับตัวดีขึ้นตั้งแต่ช่วงกลางปีที่ผ่านมา รวมถึงยอดการจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ที่ปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ปลายไตรมาสที่ ๓ ของปี

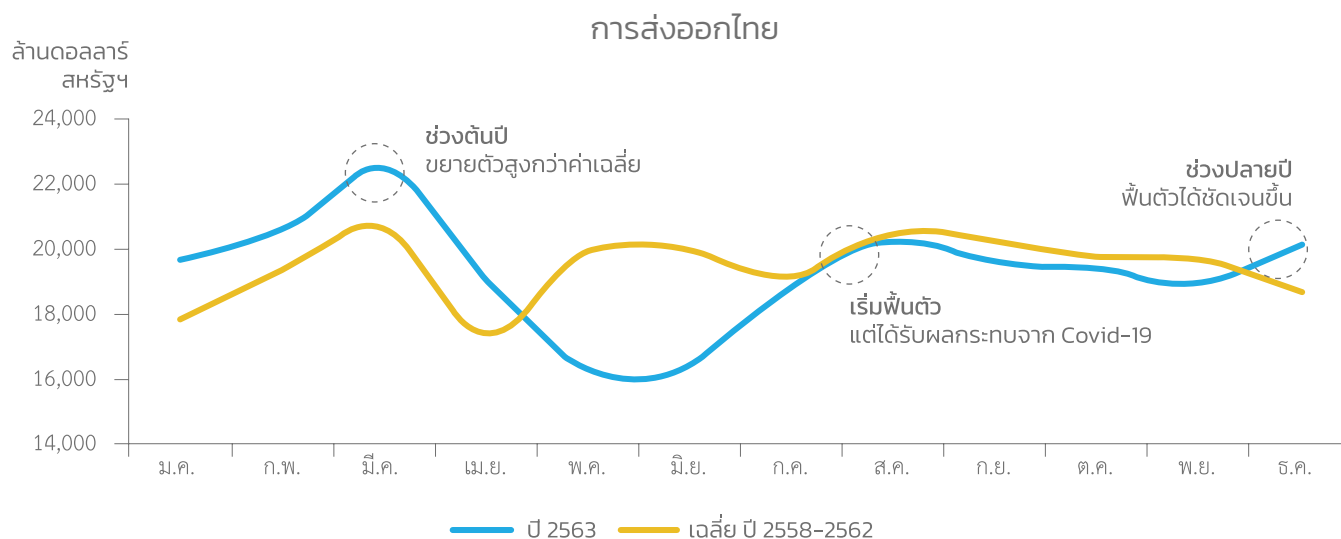
ความเคลื่อนไหวของราคาสินค้าและบริการ ปี ๒๕๖๓

 หมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ ๒.๐๕ จากการลดลงของหมวดพาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร ร้อยละ ๔.๕๕ ตามการลดลงของราคา

น้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ ๑๔.๘๔ และการสื่อสาร ลดลงร้อยละ ๐.๐๔ รวมทั้งหมวดเคสสถาน (ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ก๊าซหุงต้ม) ลดลงร้อยละ ๑.๐๒ ในขณะที่สินค้าและบริการที่ราคาปรับสูงขึ้น ได้แก่ หมวดเครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า (เครื่องแบบนักเรียนอนุบาล เสื้อยืดสตรี) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๐๔ หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล (ค่าแต่งผมชาย ยาสีฟัน น้ำยาระงับกลิ่นกาย) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๒๗ หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษา (ค่าเดินทางไปเยี่ยมญาติและทำบุญ ค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๐๖ และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ (สุรา) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๐๒

 หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ ๑.๒๓ จากการสูงขึ้นของกลุ่มข้าวแปงและผลิตภัณฑ์จากแป้ง (ข้าวสารเหนียว) สูงขึ้นร้อยละ ๓.๑๓ กลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ดไก่ และสัตว์น้ำ (เนื้อสุกร กระดูกซี่โครงหมู ปลาตุ๋น ปลาทุ) สูงขึ้นร้อยละ ๒.๓๐ กลุ่มไข่และผลิตภัณฑ์ (ไข่ไก่ นมเปรี้ยว) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๗๐ กลุ่มผักสด (ขิง ผักชี ถั่วฝักยาว) สูงขึ้นร้อยละ ๑.๕๘ กลุ่มเครื่องประกอบ อาหาร (น้ำมันพืช มะพร้าว (ผลแห้ง/ขูด) ซอสหอยนางรม) สูงขึ้นร้อยละ ๒.๗๖ กลุ่มเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ (น้ำอัดลม น้ำหวาน เครื่องดื่มรสช็อกโกแลต) สูงขึ้นร้อยละ ๑.๖๐ กลุ่มอาหารบริโภคในบ้าน (กับข้าวสำเร็จรูป ข้าวแกง/ข้าวกล่อง ก๋วยเตี๋ยว) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๕๘ และกลุ่มอาหารบริโภคนอกร้าน (อาหารกลางวัน (ข้าวราดแกง) อาหารเช้า อาหารเย็น (อาหารตามสั่ง)) สูงขึ้นร้อยละ ๐.๕๕ อย่างไรก็ตาม มีเพียงสินค้ากลุ่มผลไม้สด (มะม่วง ส้มเขียวหวาน เงาะ) ที่ลดลงร้อยละ ๑.๘๕

การส่งออก ปี 2563

การส่งออกไทย ประจำปี ๒๕๖๓ หดตัวที่ร้อยละ ๖.๐๑ หากหักสินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน ทองคำ และอาวุธ การส่งออกหดตัวร้อยละ ๖.๗๕ โดยปัจจัยสำคัญที่กีดกันการส่งออกไทย ได้แก่

๑ | เศรษฐกิจโลกที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ส่งผลให้กำลังซื้อของประเทศคู่ค้าชะลอตัวลง ทั้งภาคการผลิตที่ชะลอ ค่าสั่งซื้อวัตถุดิบ ห่วงโซ่อุปทานชะงักกันจากมาตรการล็อกดาวน์ และภาคการบริโภคที่มีกำลังซื้อลดลงจากรายได้ที่ลดลง ส่งผลให้ชะลอการใช้จ่ายสินค้าฟุ่มเฟือยที่มีราคาสูง

๒ | ราคาน้ำมันอยู่ในระดับต่ำ และความต้องการใช้น้ำมันที่ลดลง เป็นไปตามกลไกตลาดในช่วงของการระบาด ทำให้ภาคการขนส่งสินค้า การขนส่งโดยสารมีความต้องการใช้น้ำมันน้อยลงกว่าช่วงเวลาปกติ กีดกันการส่งออกน้ำมันและสินค้าเกี่ยวเนื่องน้ำมันตลอดปี และทำให้สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมันทุกหมวดสินค้ามีมูลค่าการส่งออกหดตัว

๓ | การขนส่งสินค้าที่มีอุปสรรค เนื่องจากมาตรการคุมเข้มการแพร่ระบาด โดยเฉพาะท่าเรือสำคัญในประเทศต่าง ๆ ไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ตามปกติ และการขนส่งสินค้าผ่านแดนในประเทศเพื่อนบ้านจำเป็นต้องปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย ทำให้การขนส่งล่าช้าและต้นทุนสูงขึ้น

๔ | สินค้าเกษตรสำคัญ โดยเฉพาะข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา และน้ำตาล ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้น้อยลง

๕ | ค่าเงินบาทไทยที่แข็งค่ามากกว่าคู่แข่ง ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยลดต่ำลง โดยเฉพาะสินค้าที่ต้องอาศัยการแข่งขันด้านราคาเป็นหลัก เช่น ข้าว มีราคาสูงกว่าคู่แข่งถึงร้อยละ ๕ - ๑๕ โดยค่าเงินบาทมีแนวโน้มที่จะแข็งค่าขึ้น หลังข่าวการค้นพบวัคซีนในหลายประเทศ ส่งผลให้นักลงทุนเทขายเงินดอลลาร์ที่เป็นสินทรัพย์ปลอดภัยเพื่อไปลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงอื่นที่ให้ผลตอบแทนดีกว่า

อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศของไทย ปี ๒๕๖๓

%YoY	ทั้งปี 2562	2562				ทั้งปี 2563	2563			
		Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	Q2	Q3	Q4
การส่งออก	-๒.๖	-๑.๙	-๓.๘	-๐.๕	-๔.๕	-๖.๐	+๑.๐	-๑๕.๒	-๗.๘	-๒.๐
การนำเข้า	-๔.๘	-๑.๔	-๔.๑	-๖.๕	-๗.๑	-๑๒.๔	-๒.๙	-๒๓.๘	-๑๘.๗	-๔.๒
ดุลการค้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	๑๐,๐๐๘.๙	๒,๒๑๑.๗	๒,๒๕๐.๖	๓,๖๙๕.๔	๑,๘๕๑.๒	๑๔๔.๕๔	๔,๕๔๔.๓	๖,๙๔๖.๘	๙,๙๒๒.๗	๓,๐๖๒.๗

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

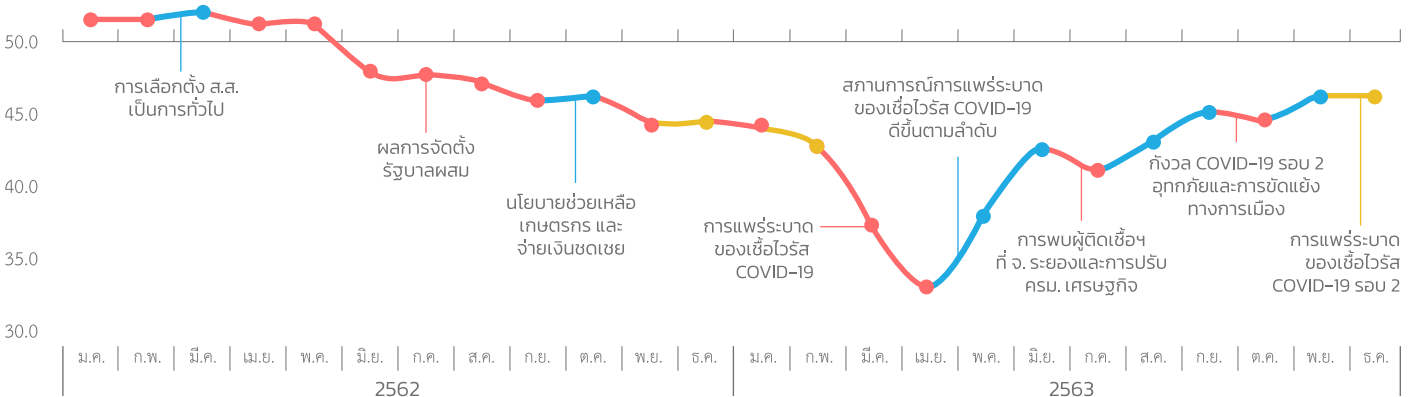
ความเคลื่อนไหวของการส่งออกเทียบกับเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจไทยไตรมาส ๔ ปรับตัวดีขึ้นกว่าที่คาดการณ์ แม้จะยังหดตัวเนื่องจากผลกระทบจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่หายไป โดยในไตรมาสที่ ๓ รัฐบาลได้อัดฉีดเงินผ่านมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ส่งผลให้การบริโภคในประเทศปรับตัวดีขึ้น เช่นเดียวกับการส่งออกที่เริ่มฟื้นตัวจากมาตรการผ่อนคลายนการล็อกดาวน์ในหลายประเทศ อย่างไรก็ตาม การที่ไทยเป็นประเทศที่พึ่งพารายได้จากการส่งออกและการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง ทำให้การฟื้นตัวของไทยอาจต้องใช้เวลามากกว่าการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก

หรือจนกว่าจะมีการกระจายวัคซีนในระดับหนึ่งเสียก่อน โดยรวมแล้วเศรษฐกิจไทยมีทิศทางฟื้นตัวที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจโลก เมื่อเปรียบเทียบตัวเลขการเติบโตที่แท้จริง (Real GDP) จะเห็นลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่มีรูปร่างใกล้เคียงกัน แต่มองว่าไทยจะฟื้นตัวได้เร็วกว่าค่าเฉลี่ยของโลกเล็กน้อย ซึ่งถ้าหากเป็นไปในทิศทางดังกล่าวตามที่บรรดานักวิเคราะห์คาดการณ์ไว้ ประกอบกับปัจจัยจากฐานการส่งออกไตรมาสที่ ๒ ของปี ๒๕๖๓ อยู่ในระดับต่ำ การส่งออกไทยก็น่าจะกลับมาฟื้นตัวได้ประมาณช่วงไตรมาสที่ ๒ ของปี ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวมปี 2563

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม (CCI)

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวมปี ๒๕๖๓ เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๔๒.๑ (ปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ระดับ ๔๘.๔) โดยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบันอยู่ที่ระดับ ๓๕.๘ และดัชนีความเชื่อมั่นในอนาคตอยู่ที่ระดับ ๔๖.๒

ข้อสังเกตปี ๒๕๖๓ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวมในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ (ปลายไตรมาสแรกของปี) ลดลงค่อนข้างมาก และเริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงไตรมาสที่ ๓ โดยเฉพาะดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในอนาคตตั้งแต่ปลายไตรมาสที่ ๓ ของปี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และสูงกว่าระดับความเชื่อมั่น (ระดับ ๕๐) ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ในประเทศที่คลายความกังวลลง ประกอบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ของภาครัฐที่ทยอยออกมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งโครงการคนละครึ่ง โครงการเที่ยวด้วยกัน โครงการช้อปดีมีคืน และโครงการช่วยเหลือเกษตรกรที่สามารถบูรณาการกันได้และให้ผลเป็นที่น่าพอใจ

เมื่อพิจารณาดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคจำแนกตามอาชีพพบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม ของกลุ่มเกษตรกร

เฉลี่ยทั้งปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ระดับ ๔๒.๘ และเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ อยู่ที่ระดับ ๔๗.๒ ซึ่งแม้ว่าจะยังอยู่

ในระดับต่ำกว่า ๕๐ แต่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ โดยค่อนข้างอยู่ระดับสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ (กลุ่มพนักงานเอกชน กลุ่มผู้ประกอบการ กลุ่มรับจ้างอิสระ กลุ่มนักศึกษา และกลุ่มไม่ได้ทำงาน) ยกเว้น กลุ่มพนักงานของรัฐ ส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อมั่นในการดูแลและการให้ความช่วยเหลือจากมาตรการและโครงการช่วยเหลือเกษตรกรต่าง ๆ ของภาครัฐที่ช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งโครงการประกันรายได้ โครงการพัฒนาผลผลิต โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงการช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ เป็นต้น สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในอนาคต ที่ความเชื่อมั่นของกลุ่มเกษตรกรยังคงปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง จากมาตรการการดูแลช่วยเหลือที่หลากหลายและครอบคลุมของภาครัฐ ส่งผลเกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคง แน่นอ รวมถึงราคาสินค้าเกษตรต่าง ๆ ไม่ได้รับผลกระทบจากราคาตลาดโดยรวมมากนัก

แนวโน้มเศรษฐกิจการค้าไทย ปี 2564

สมมุติฐานการประมาณการเงินเพื่อและมูลค่าส่งออก

GDP ประเทศคู่ค้า (Gross Domestic Product)

จีน	6.5 - 8.5	ยูโรโซน	4.5 - 6.0
ญี่ปุ่น	2.2 - 2.7	สหรัฐฯ	4.0 - 5.0

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP)

2.5 - 3.5 %

น้ำมันดิบดูไบ

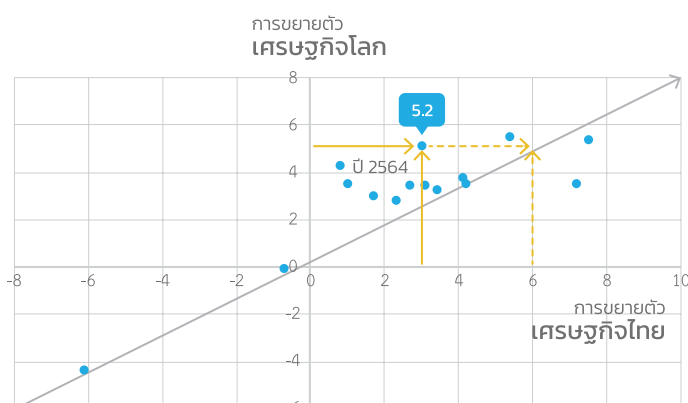
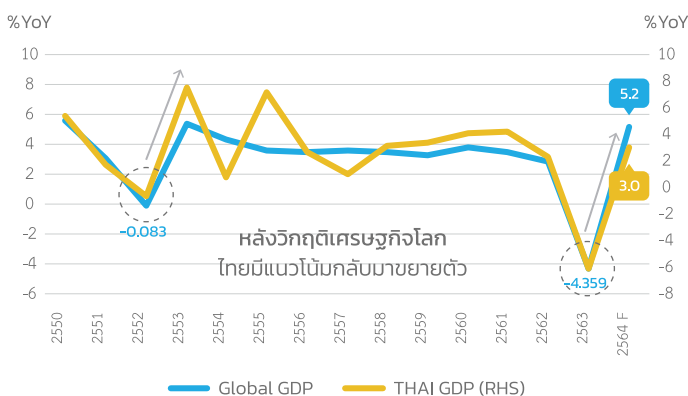
ทั้งปี
55 - 65 เหรียญสหรัฐ ๗/บาร์เรล

อัตราแลกเปลี่ยน

ทั้งปี
55 - 65 บาท/เหรียญสหรัฐ ๗

ความสัมพันธ์เศรษฐกิจไทยกับเศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๒.๕ - ๓.๕ ปรับตัวดีขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ที่หดตัวประมาณร้อยละ ๖.๑ โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ คือ

๑ | มีการเริ่มใช้วัคซีน-๑๙ ในหลายประเทศ โดยการพัฒนาและผลิตวัคซีนโควิด-๑๙ ได้อนุมัติให้มีการใช้มากขึ้นในประเทศผู้พัฒนาวัคซีน รวมทั้งเริ่มแจกจ่ายไปยังประเทศต่าง ๆ เป็นวงกว้าง และคาดว่าประชากรส่วนใหญ่ของโลกและไทยจะได้รับวัคซีนอย่างทั่วถึง ในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๔ ทำให้การแพร่ระบาดอย่างรุนแรงของโควิด-๑๙ มีแนวโน้มจะสิ้นสุดลงอย่างชัดเจน และจะส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศทยอยกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น และการฟื้นตัวจะเป็นไปอย่างมีเสถียรภาพ จนกลับเข้าสู่การเติบโตตามศักยภาพที่แท้จริงในระยะต่อไป

๒ | ความต่อเนื่องของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ หลังจากไตรมาสที่ ๔ ของปี ๒๕๖๓ ตัวชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญมีการปรับตัวดีขึ้น และหลายตัวชี้วัดขยายตัว และคาดว่าในปี ๒๕๖๔ ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจต่างๆ จะรักษาพลวัตการฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยจะมีความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพมากขึ้น รวมทั้งขยายตัวในหลายภาคธุรกิจ ตามสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกที่มีแนวโน้มฟื้นตัว นอกจากนี้ การจำกัดการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ทำได้ดีขึ้น

๓ | ภาครัฐยังคงนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งนโยบายการเงินที่จะคงอัตราดอกเบี้ยระดับต่ำ การปรับโครงสร้างหนี้ ให้ผู้ประกอบการและผู้ต้องการกู้เงินส่วนบุคคลเข้าถึงสินเชื่อที่จำเป็นอย่างสะดวกและรวดเร็ว ในด้านนโยบายการคลัง คาดว่าจะคงใช้นโยบายกระตุ้นการบริโภคภาคครัวเรือน การดูแลค่าครองชีพ และกระตุ้นการจ้างงาน

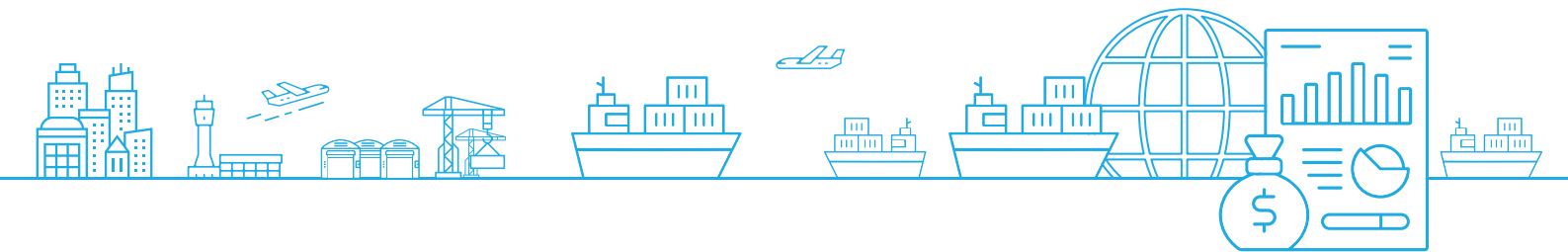
๔ | รายได้ภาคเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการประกันราคาสินค้าเกษตร รวมทั้งการปรับตัวสูงขึ้นตามอุปสงค์ของตลาดโลก เช่น ผลไม้ มันสำปะหลัง และยางพารา เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๔ ยังมีความเสี่ยงที่ต้องติดตาม ดังนี้

๑ | ข้อจำกัดต่อการส่งออก เช่น การแข็งค่าของเงินบาท การขาดแคลนตู้ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ความสามารถทางการแข่งขันที่ลดลง ของไทยจากการที่มีข้อตกลงทางการค้ากับนานาประเทศน้อยกว่าคู่แข่ง และประเทศคู่ค้าที่สำคัญบางประเทศมีการใช้มาตรการกีดกันทางการค้า รวมถึงมาตรการที่มีใช้ภาษีต่าง ๆ

๒ | ความไม่แน่นอนจากผลกระทบของภัยพิบัติทางธรรมชาติ ที่อาจจะส่งกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ หลังจากในปี ๒๕๖๓ ผลผลิตสินค้าที่สำคัญบางชนิดมีปริมาณลดลง โดยเฉพาะข้าวและอ้อย ซึ่งจะส่งผลให้รายได้เกษตรกรและการส่งออกลดลง

๓ | ความต้องการบริโภคภายในประเทศมีข้อจำกัด จากปัจจัยหนี้สินภาคครัวเรือนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากรายได้และความมั่งคั่งของภาคครัวเรือนที่ลดลง ตามภาคธุรกิจจำนวนมากต้องปิดกิจการหรือหยุดชะงักเป็นการชั่วคราวในปี ๒๕๖๓

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่สำคัญ

World Bank คาดการณ์ว่า GDP โลกในปี ๒๕๖๔ จะขยายตัวร้อยละ ๔.๐ (ณ มกราคม ๒๕๖๔) ภายใต้การจัดการกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ที่เหมาะสม และการมีวัคซีนป้องกันไวรัสโควิด-๑๙ ที่มีประสิทธิภาพช่วยจำกัดการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-๑๙ ได้ในหลายพื้นที่ และหลายประเทศ รวมทั้งมีการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม อัตราการขยายตัวของ GDP โลกในปี ๒๕๖๔ ยังต่ำกว่าประมาณการก่อนการระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ถึง ๕.๓ เปอร์เซ็นต์หรือประมาณ ๔.๗ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ หลังจากนั้นในปี ๒๕๖๕ การเติบโตของเศรษฐกิจทั่วโลกจะขยายตัวในระดับปานกลางที่ ๓.๘ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากยังคงได้รับผลกระทบจากความเสียหายที่ยาวนานจาก COVID-๑๙

สหรัฐอเมริกา

เศรษฐกิจของสหรัฐฯ ในปี ๒๕๖๓ หดตัวที่ร้อยละ ๓.๕ ซึ่งเป็นการหดตัวน้อยกว่าที่คาดการณ์ท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ เนื่องจากการสนับสนุนมาตรการทางการคลังจากภาครัฐได้ส่งผลให้อุปสงค์ในประเทศ ทั้งการบริโภคและการลงทุนฟื้นตัว โดยเศรษฐกิจเริ่มกลับมาฟื้นตัวตั้งแต่ไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๓ สำหรับปี ๒๕๖๔ คาดว่าเศรษฐกิจจะกลับมาขยายตัวที่ร้อยละ ๔-๕ โดยในช่วงต้นปีจะยังคงได้รับผลกระทบจากการกลับมาฟื้นตัวของการแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ อีกครั้งในวงกว้าง อย่างไรก็ตาม คาดว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจจะกลับมาแข็งแกร่งขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีเป็นต้นไป เนื่องจากการจัดการ COVID-๑๙ ที่ดีขึ้น จากการฉีดวัคซีนที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ควบคุมการแพร่ระบาด ประกอบกับแนวโน้มการดำเนินมาตรการทางการคลังขนาดใหญ่เพิ่มเติม และการผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้เศรษฐกิจสหรัฐฯ เติบโตได้อย่างแข็งแกร่ง

สหภาพยุโรป

เศรษฐกิจของสหภาพยุโรป หดตัวร้อยละ ๖.๖ ในปี ๒๕๖๓ ถือเป็นเหตุการณ์ครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของสหภาพยุโรป และรุนแรงกว่าวิกฤตทางการเงินในยุโรปเมื่อปี ๒๕๕๒ อันเป็นผลจากวิกฤตโควิด-๑๙ ซึ่งทำให้หลาย ๆ ประเทศสมาชิกต้องใช้มาตรการปิดกั้นที่เข้มงวด ภาคบริการหลายอย่างที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวตกอยู่ในภาวะชบเซาและไม่มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัว โดยประเทศที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ กรีซ อิตาลี สเปน โครเอเชีย และฝรั่งเศส อย่างไรก็ตาม คาดว่า ในปี ๒๕๖๔ เศรษฐกิจจะสามารถกลับมาขยายตัวได้ที่ร้อยละ ๕-๖ จากการบริหารจัดการ COVID-๑๙ ที่ดีขึ้น และอุปสงค์จากต่างประเทศที่ฟื้นตัว ทำให้ภาคการผลิตยังคงดำเนินต่อไปได้ จะเป็นปัจจัยที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งนี้ แนวโน้มการฟื้นตัวขึ้นกับความรุนแรงของผลกระทบจากโควิด-๑๙ และความสามารถในการฟื้นฟูเศรษฐกิจจะแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศสมาชิก

ญี่ปุ่น

การจัดการ COVID-19 อย่างมีประสิทธิภาพในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ ควบคู่ไปกับการสนับสนุนทางการคลังที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ คิดรวมเป็นมูลค่า ๒๓๔.๒ ล้านล้านเยน (ประมาณ ๔๓.๔% ต่อ GDP) ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจฟื้นตัวในไตรมาสที่สามของปี ๒๕๖๓ อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวที่เกิดขึ้นได้สูญเสียโมเมนตัมไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคใหม่ของโควิด-19 ส่งผลให้การบริโภคลดลงแม้ว่าภาคการผลิตจะยังคงดำเนินต่อไปได้ ทั้งนี้ คาดว่าในปี ๒๕๖๓ เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะหดตัวประมาณร้อยละ ๔.๘ และจะกลับมาขยายตัวร้อยละ ๒.๒-๒.๗ ในปี ๒๕๖๔ เนื่องจากในช่วงปลายปี ๒๕๖๓ ได้ออกมาตรการกระตุ้นทางการคลังเพิ่มเติมมูลค่า ๗๓.๖ ล้านล้านเยน โดยมีเป้าหมายสำคัญในการช่วยเหลือภาคธุรกิจ และประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโควิด-19

จีน

เศรษฐกิจจีนกลับมาขยายตัวได้หลังจากสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยในไตรมาส ๒ ปี ๒๕๖๓ กลับมาขยายตัวร้อยละ ๓.๒ ซึ่งเป็นประเทศแรกที่สามารถฟื้นตัวจากจุดต่ำสุด โดยอุตสาหกรรมที่เริ่มฟื้นตัวได้ก่อนเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการขับเคลื่อนจากนโยบายภาครัฐ ได้แก่ อุตสาหกรรมการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้ เศรษฐกิจจีนทั้งปี ๒๕๖๓ จะขยายตัวร้อยละ ๒.๓ และเศรษฐกิจจีนจะฟื้นตัวกลับเข้าสู่ระดับช่วงก่อน COVID-19 ได้ภายในไตรมาส ๔ ของปี ๒๕๖๓ สำหรับปี ๒๕๖๔ คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ ๗-๘ จากอุปสงค์การบริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งมีความคาดหวังจากการแจกจ่ายวัคซีนต้านไวรัสโควิด-19 ทั่วโลก

ตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนา

เศรษฐกิจในตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาการ (Emerging market and developing economies : EMDEs) ในปี ๒๕๖๓ คาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ ๒.๔ อันเป็นผลมาจากการระบาดของ COVID-19 แม้ว่าในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะสามารถขยายตัวได้ถึงร้อยละ ๔-๕ แต่ผลผลิตทางกิจกรรมทางเศรษฐกิจจะยังคงต่ำกว่าก่อนการแพร่ระบาด เนื่องจากผลกระทบของการแพร่ระบาดของไวรัสจะสร้างความเสียหายในระยะยาว โดยกดดันให้เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญทั้งด้านการลงทุน และทุนมนุษย์ล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้เป็นเวลาหลายปี เนื่องจากการระบาดใหญ่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงกลุ่มต่าง ๆ และผลักดันให้อัตราความยากจนสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

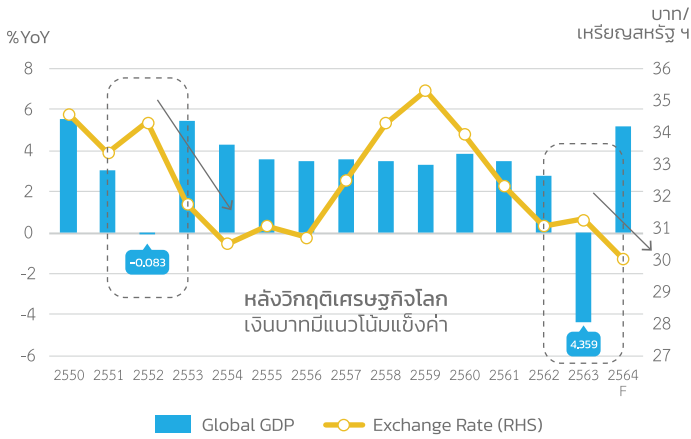
วิกฤตสุขภาพและเศรษฐกิจที่เกิดจาก COVID-19 ทำให้เศรษฐกิจใน EMDEs ลดลงประมาณร้อยละ ๒.๖ ในปี ๒๕๖๓ ถือเป็นอัตราที่เลวร้ายที่สุดนับตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ (ปีแรกที่มีการรวมข้อมูล GDP ในกลุ่มเศรษฐกิจ EMDEs) และหากไม่รวมการฟื้นตัวในประเทศจีน คาดว่าเศรษฐกิจจะหดตัวมากถึงร้อยละ ๕ ซึ่งสะท้อนว่าประเทศใน EMDEs กว่าร้อยละ ๘๐ เผชิญกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย ซึ่งมากกว่าในช่วงวิกฤตการเงินโลกที่ประเทศใน EMDEs ประมาณหนึ่งในสามประสบกับภาวะหดตัว

เศรษฐกิจที่ตกต่ำที่สุด ได้แก่ ประเทศที่พึ่งพาบริการและการท่องเที่ยวสูง (คาบอเวอร์ด มัลดีฟส์ มอนเตเนโกร แคริบเบียน เซเชลส์) ประเทศที่มีการแพร่ระบาดใหญ่ในประเทศ (อาร์เจนตินา อินเดีย เม็กซิโก เปรู) และประเทศที่เผชิญกับการลดลงของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอุปสงค์จากต่างประเทศลดลง

อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนทางเศรษฐกิจมหภาคอย่างมีนัยสำคัญช่วยลดผลกระทบทางเศรษฐกิจได้บางส่วน ขณะที่ผลกระทบด้านการลงทุนส่วนหนึ่งถูกบรรเทาด้วยการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายและมาตรการสนับสนุนระดับมหภาคทำให้ระบบเศรษฐกิจมีสภาพคล่องมากขึ้น นอกจากนี้การสนับสนุนแพคเกจทางการเงินขนาดใหญ่ช่วยเพิ่มเงินทุนด้านสุขภาพและเทคโนโลยีสารสนเทศ

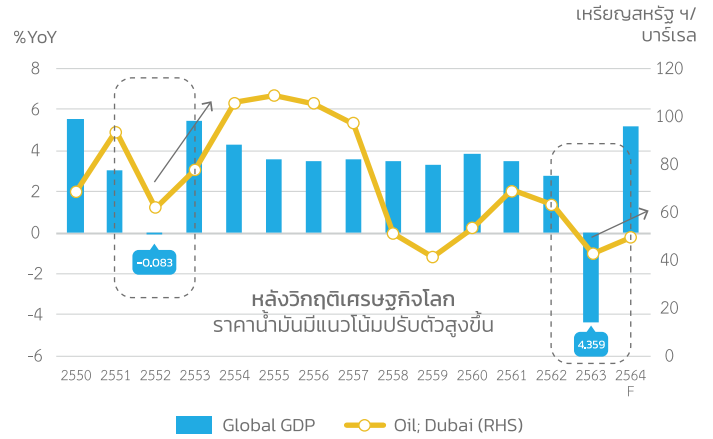
อัตราแลกเปลี่ยน

ความสัมพันธ์ค่าเงินบาทกับเศรษฐกิจโลก

ราคาน้ำมันดิบดูไบ

ความสัมพันธ์ราคาน้ำมันดิบดูไบกับเศรษฐกิจโลก

ในปี ๒๕๖๔ คาดว่าค่าเงินบาทเฉลี่ยทั้งปีมีแนวโน้มอยู่ในช่วง ๒๙.๐ - ๓๑.๐ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเล็กน้อย จากค่าเฉลี่ย ๓๑.๓ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปีก่อนหน้า โดยการเปลี่ยนแปลงค่าเงินบาทครั้งนี้จะมีลักษณะเดียวกับช่วงสถานการณ์หลังเกิดวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ (วิกฤตซับไพรม์ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒) ที่ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๒ ค่าเงินบาทอยู่ที่ ๓๔.๓ ก่อนจะแข็งค่าต่อเนื่องในปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ อยู่ที่ ๓๑.๖๙ และ ๓๐.๔๗ บาทต่อดอลลาร์ สรอ. หรือ แข็งค่าร้อยละ ๗.๖ และ ๓.๙ ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจประเทศสำคัญของโลกมีการฟื้นตัวอย่างช้า ๆ และจำเป็นต้องใช้มาตรการผ่อนคลายทางการเงินขนาดใหญ่เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ ทำให้มีเงินทุนจำนวนมากไหลเข้าสู่ตลาดเงินและตลาดทุนของประเทศกำลังพัฒนาต่างๆ รวมถึง ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งการเกินดุลบัญชีเดินสะพัด และอัตราเงินเฟ้อต่ำ โดยในปี ๒๕๖๔ มีนโยบายการเงินที่สำคัญของโลก เช่น (๑) ธนาคารกลางสหรัฐฯ เข้าซื้อสินทรัพย์ทางการเงินจำนวนมาก (Large-Scale Asset Purchase: LSAP) อย่างน้อย ๘ หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือน และตราสารหนี้ที่มีสินเชื่อที่อยู่อาศัยเป็นหลักประกัน (Mortgage-Backed Securities) อย่างน้อย ๔ หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ต่อเดือน (๒) ธนาคารกลางยุโรป มีโครงการซื้อสินทรัพย์ฉุกเฉินเพื่อรับมือกับโรคระบาด หรือ Pandemic Emergency Purchase Programme (PEPP) ๑.๘๕ ล้านล้านยูโร และ (๓) ธนาคารกลางญี่ปุ่น ดำเนินนโยบายเพื่อรักษาระดับอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลญี่ปุ่น (JGBs) ช่วงอายุ ๑๐ ปี ให้อยู่ที่ระดับร้อยละ ๐.๐ ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยค่าเงินบาท ๒ เดือนแรก (ม.ค.-ก.พ.) ของปี ๒๕๖๔ อยู่ที่ ๓๐.๐๐ บาทต่อดอลลาร์ สรอ.

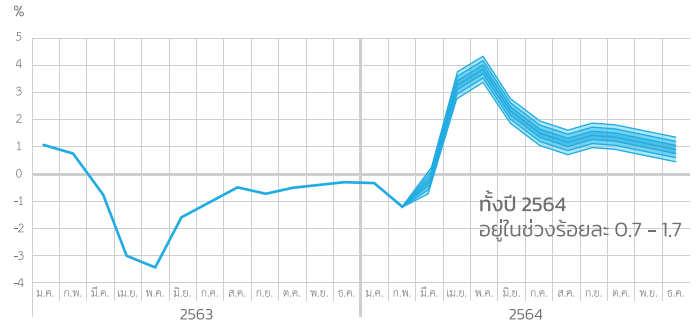
ในปี ๒๕๖๔ สันค.ประเมินว่า ราคาน้ำมันดิบดูไบตลอดทั้งปีเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๕๕ - ๖๕ USD/BBL จากการคาดการณ์ของ IMF ที่ภาวะเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวร้อยละ ๕.๒ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจเอเชีย โดยเฉพาะจีน ซึ่งเป็นผู้บริโภคน้ำมันดิบรายใหญ่สามารถฟื้นตัวได้ตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ การกลับมาของภาคการขนส่งความสำเร็จของการพัฒนาวัคซีนป้องกันไวรัสโควิด-๑๙ ที่จะช่วยให้ภาคการผลิตและตลาดแรงงานกลับเข้าสู่ภาวะปกติซึ่งปัจจัยข้างต้นส่งผลต่อการบริโภคน้ำมันดิบให้เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกัน กลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมันและพันธมิตร (โอเปกพลัส) พยายามรักษาสมดุลของปริมาณน้ำมันดิบให้สอดคล้องกับความต้องการบริโภคน้ำมันดิบเพื่อพยุงราคาให้สูงขึ้น ทั้งนี้ ราคาน้ำมันดิบในช่วงไตรมาสแรกของปี ๒๕๖๔ จะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากฝั่งอุปทานที่กลุ่มโอเปกพลัสยังคงดำเนินนโยบายลดกำลังการผลิตต่อเนื่อง เนื่องจากประเทศสมาชิกส่วนใหญ่อังวลต่อความต้องการใช้น้ำมันดิบที่ยังทรงตัวจากการกลับมาล็อกดาวน์ในทวีปยุโรป และหลังจากนั้น ราคาน้ำมันดิบดูไบจะปรับตัวเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้น้ำมันดิบ (อุปสงค์) ที่ฟื้นตัวหลังจากที่หลายประเทศทยอยได้รับวัคซีนป้องกันไวรัสโควิด-๑๙ พร้อมทั้งเดินหน้าฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านนโยบายการคลังและนโยบายการเงินอย่างเต็มที่ โดยตลอดทั้งปี สำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานสหรัฐฯ (EIA) คาดการณ์ความต้องการใช้น้ำมันดิบ เพิ่มขึ้นอยู่ที่ ๙๗.๗๗ ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๒๓ จากปีก่อน ขณะที่ปริมาณน้ำมันดิบคาดการณ์อยู่ที่ ๙๗.๑๓ ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๐๘ จากปี ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยราคาน้ำมันดิบดูไบ ๒ เดือนแรก (ม.ค.-ก.พ.) ของปี ๒๕๖๔ อยู่ที่ ๕๗.๒๗ USD/BBL

สมมติฐานที่ใช้การประมาณการอัตราเงินเฟ้อ และมูลค่าการส่งออก ปี ๒๕๖๔

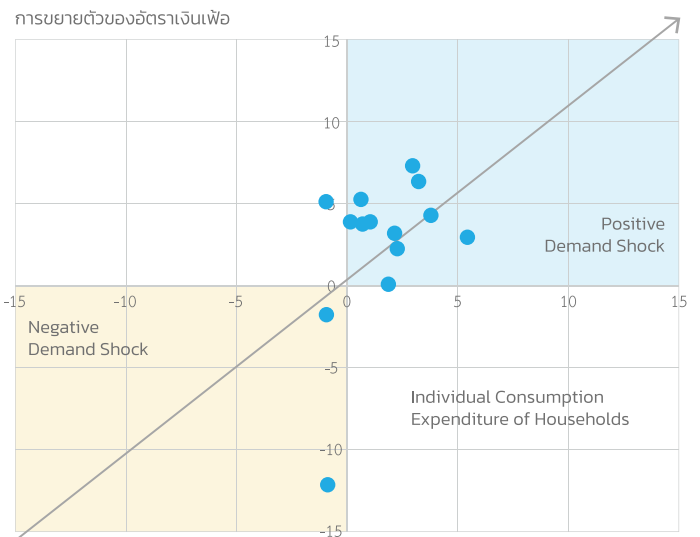
ตัวแปรที่สำคัญ	ร้อยละ
๑ การขยายตัวของเศรษฐกิจไทย (GDP growth)	๒.๕-๓.๕
๒ การขยายตัวของเศรษฐกิจ (GDP growth) ประเทศคู่ค้า	
จีน (%)	๖.๕-๘.๕
ยูโรโซน (%)	๔.๕-๖.๐
ญี่ปุ่น (%)	๒.๒-๒.๗
สหรัฐอเมริกา (%)	๔.๐-๕.๐
อาเซียน (%)	๖.๐-๖.๕
๓ อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์ สรอ.)	๒๙.๐-๓๑.๐
๔ ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)	๕๕-๖๕
๕ ราคาส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (%)	(-๐.๑)-(-๐.๕)
๖ ราคาส่งออกสินค้าเกษตร (%)	๒.๐-๓.๐

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไป

CPI Inflation Projection

ความสัมพันธ์การบริโภคภาคเอกชนกับอัตราเงินเฟ้อ

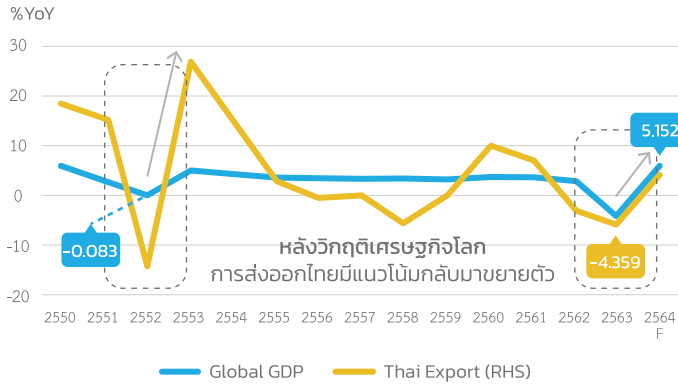

คาดว่าจะยังคงเคลื่อนไหวในระดับเสถียรภาพ โดยมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น จากปัจจัยด้านอุปสงค์ ได้แก่ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลดีต่อกำลังซื้อของประชาชน อีกทั้งความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศมีทิศทางปรับตัวดีขึ้นตามสถานการณ์เศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลดีต่อการส่งออกของประเทศ นอกจากนี้ อุปสงค์ด้านพลังงานที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกจะส่งผลต่อราคาพลังงานภายในประเทศ ด้านอุปทานที่จะส่งผลบวกต่ออัตราเงินเฟ้อ ได้แก่ สินค้าบางประเภทที่ยังมีความจำเป็น โดยเฉพาะสินค้าสุขอนามัยเพื่อการดูแลสุขภาพ และอาหารสดที่น่าจะยังขยายตัวต่อเนื่องตามสภาพอากาศ ที่อาจกระทบต่อผลผลิต รวมถึงอุปทานด้านน้ำมันดิบ ที่มีการประกาศลดกำลังการผลิต ส่วนราคาสินค้าและบริการในหมวดอื่น ๆ น่าจะยังคงเคลื่อนไหวในระดับปกติ

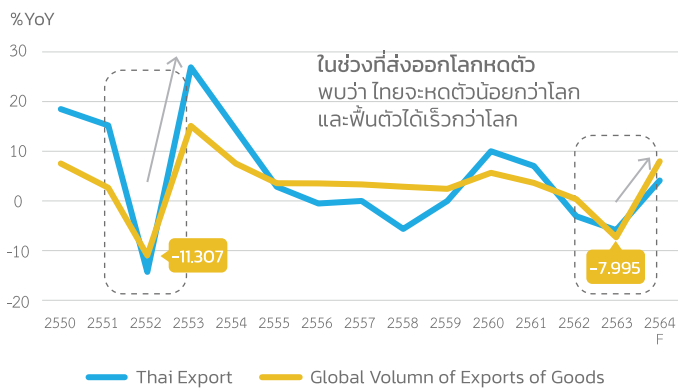

แนวโน้มการส่งออกในปี ๒๕๖๔

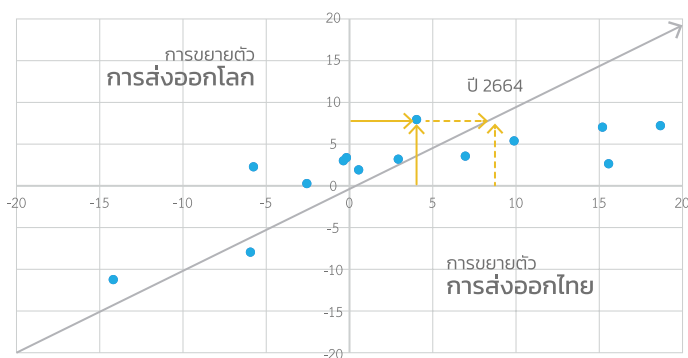
ความสัมพันธ์การส่งออกไทยกับเศรษฐกิจโลก

ความสัมพันธ์การส่งออกไทยกับการส่งออกโลก

ความสัมพันธ์การส่งออกไทยกับเศรษฐกิจโลก

มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นอยู่ในช่วง ๓.๐-๕.๐ โดยมีปัจจัยสนับสนุนดังนี้

๑ | การฟื้นตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลก ที่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปและต่อเนื่อง ตามการผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด ความคืบหน้าของการพัฒนาวัคซีนต้านไวรัสโควิด-๑๙ และการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของประเทศคู่ค้าสำคัญ โดยเฉพาะประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ สหรัฐฯ ประเทศในยุโรป จีน และญี่ปุ่น สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Manager Index PMI) ของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการในประเทศดังกล่าว ที่ปรับขึ้นมาสู่ระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนการแพร่ระบาด นอกจากนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ได้คาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจหลัก ซึ่งคู่ค้าสำคัญของไทยส่วนใหญ่มีอัตราขยายตัวเป็นบวกในปี ๒๕๖๔ อาทิ จีน (+๘.๒%) สหรัฐฯ (+๓.๑%) ญี่ปุ่น (+๒.๓%) และประเทศในยุโรป (+๕.๒%) สะท้อนถึงกำลังซื้อของผู้บริโภคและความต้องการนำเข้าสินค้าของตลาดเหล่านี้ที่มีแนวโน้มกลับสู่ภาวะปกติ

๒ | นโยบายของประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนใหม่ (นายโจ ไบเดน) มีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายความตึงเครียดของสงครามการค้า และกลับมาฟื้นฟูความสัมพันธ์กับจีน และยุโรป ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนและภูมิภาคเอเชีย เป็นประโยชน์ทางอ้อมต่อการส่งออกของไทยในภูมิภาคเอเชียที่กำลังฟื้นตัวอย่างไรก็ตาม สหรัฐฯ จะยังคงใช้มาตรการทางภาษีกับสินค้าจีนที่ประธานาธิบดี โดนัลด์ ทรัมป์ ได้ประกาศไว้ดั้งเดิม แต่อาจจะมีท่าทีที่ประนีประนอม จึงยังส่งผลให้ไทยมีโอกาสส่งออกทดแทนสินค้าจีนในตลาดสหรัฐฯ นอกจากนี้ สหรัฐฯ อาจกลับมาเข้าร่วมการเจรจาการค้าในรูปแบบพหุภาคีผ่านองค์การการค้าโลก (WTO) และความร่วมมือ/ความตกลงในระดับภูมิภาค และเน้นสร้างความร่วมมือกับอาเซียนมากขึ้น จะเป็นการเปิดโอกาสให้ไทยขยายการค้าเพิ่มเติมกับสหรัฐฯ และส่งผลดีต่อภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของไทย

๓ | การฟื้นตัวของราคาน้ำมันดิบ ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ สำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานสหรัฐฯ (EIA) ปรับประมาณการราคาน้ำมันดิบปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ ในตลาดโลกเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้น้ำมันทั่วโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ขณะเดียวกันกลุ่มประเทศโอเปกและพันธมิตรตกลงร่วมกันที่จะเพิ่มกำลังการผลิตในปี ๒๕๖๔ เพียง ๕ แสนบาร์เรลต่อวัน จากเดิมที่จะเพิ่ม ๒ ล้านบาร์เรลต่อวัน ส่งผลให้การรักษาสสมดุลระหว่างความต้องการใช้น้ำมันกับปริมาณน้ำมันดิบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ สำหรับปี ๒๕๖๓ EIA คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบเวสต์เท็กซัส และเบรนท์ ทั้งปีเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๘.๙๖ และ ๔๑.๔๓ ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ และ ปี ๒๕๖๔ อยู่ที่ ๔๕.๗๘ และ ๔๘.๕๓ ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงต่อการส่งออกในระยะถัดไปได้แก่

๑ | ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ที่อาจรุนแรงและยืดเยื้อกว่าคาด จากจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันของหลายประเทศ อาทิ สหรัฐฯ อินเดีย และบราซิล ยังคงเพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง ขณะที่หลายประเทศกลับมาพบการแพร่ระบาดระลอกใหม่ อาทิ ญี่ปุ่น เยอรมนี สหราชอาณาจักร รวมถึงสถานการณ์ในประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เมียนมา ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ซึ่งจะนำไปสู่การกลับมาใช้มาตรการล็อกดาวน์ที่เข้มงวดอีก และอาจส่งผลให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกชะลอลงได้

๒ | แม้ภาคการค้าจะปรับตัวดีขึ้นตามอุปสงค์ที่ฟื้นตัว แต่กิจกรรมด้านเศรษฐกิจการค้ารวมถึงภาคการขนส่งที่ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากสถานการณ์โควิด-๑๙ อาจต้องใช้ระยะเวลาใน

การคลี่คลาย ส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกจะยังคงอยู่ต่ำกว่าระดับก่อนการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ จนถึงปี ๒๕๖๔ และอาจต้องใช้เวลากว่าปี ๒๕๖๕ ปริมาณการค้าโลกจึงจะกลับสู่ระดับปกติ ทั้งนี้ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า คาดการณ์ว่ามูลค่าส่งออกสินค้าจะลดลงร้อยละ -๗.๐ ในปี ๒๕๖๓ ตามด้วยการเติบโตประมาณร้อยละ ๔ ในปี ๒๕๖๔ และมูลค่าการส่งออกจะเข้าสู่ค่าเฉลี่ยปกติก่อนการระบาดที่ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อเดือน ในต้นปี ๒๕๖๕

๓ | ทิศทางและแนวนโยบายของประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนใหม่ แม้นโยบายเบื้องต้นของนายโจ ไบเดน จะมีส่วนสนับสนุนเศรษฐกิจและภาพรวมการค้าโลก แต่มีนโยบายบางส่วนที่อาจส่งผลกระทบต่อส่งออกสินค้าของไทยบางรายการ อาทิ การนำประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิแรงงาน สิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเข้ามาอยู่ในการเจรจาทางการค้าและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ

๔ | ความผันผวนของเงินลงทุนระหว่างประเทศ ภายใต้ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ ซึ่งจะส่งผลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่จะส่งผลให้เงินทุนระหว่างประเทศมีแนวโน้มไหลออกจากสินทรัพย์ปลอดภัยเข้าสู่กลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่มากขึ้น ประกอบกับเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ผ่านมามีไทยถูกสหรัฐฯ จัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่ต้องเฝ้าติดตาม (Monitoring List) จึงอาจทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ต้องให้ความระมัดระวังมากขึ้น ในการแทรกแซงค่าเงิน ซึ่งที่ผ่านมา ธปท. เน้นย้ำมาโดยตลอดว่าไม่มีนโยบายแทรกแซงค่าเงิน

สินค้าส่งออกของไทย โอกาส และความท้าทายใน ปี ๒๕๖๔

การอุบัติใหม่ของไวรัสโควิด-๑๙ ที่แพร่กระจายทั่วโลก เป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของแนวโน้มที่สำคัญของโลก (Mega Trends) อาทิ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากขึ้น การเว้นระยะห่าง การทำงานและใช้ชีวิตในบ้านพักอาศัยมากขึ้น ลดการเข้าไปแออัดในเมืองหรือย่านชุมชน มีมาตรการรักษาความสะอาดปลอดภัยในอาคารสำนักงานบ้านเรือนและศูนย์การค้า ผู้คนดูแลสุขภาพและป้องกันการเจ็บป่วย คัดสรรอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ออกกำลังกายมากขึ้น เพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัส จนเกิดพฤติกรรมใหม่หรือ นิวนอร์มอล (New Normal) ที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความต้องการสินค้า และเข้าไปใช้แพลตฟอร์มออนไลน์มากขึ้น เช่น อีคอมเมิร์ซ ฟู้ดเดลิเวอรี ไลฟ์สตรีมมิ่ง ออนไลน์แบงก์กิ้ง เป็นต้น

การส่งออกของไทยในรายสินค้าปรับเปลี่ยนไปตามเทรนด์ใหม่ จะเห็นว่าสินค้าเติบโตได้ดี จะสอดคล้องกับกระแสพฤติกรรมใหม่ และเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต ๓ กลุ่มสินค้า ได้แก่ สินค้าอาหาร สินค้าสำหรับใช้ทำงานที่บ้าน (Work From Home) และเครื่องใช้ไฟฟ้า และสินค้าเกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อและลดการแพร่ระบาด เช่น ผัก ผลไม้ สด แช่แข็ง กระจ่ป้องกันและแปรรูป อาหารทะเลแปรรูป อาหารสัตว์เลี้ยงสัตว์ปศุสัตว์ เต้าออบไมโครเวฟ เครื่องคอมพิวเตอร์ ตู้เย็น เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน เครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์ถุงมือยาง และสบู่ ฯลฯ ขณะที่สินค้าบางตัวมีแนวโน้มส่งออกหดตัวลงจากผลของการชะลอตัวของการผลิตและการบริโภคในสินค้าคงทนและสินค้าฟุ่มเฟือย

เช่น ยานยนต์ สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องสำอาง นาฬิกาและส่วนประกอบเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

ปี ๒๕๖๔ คาดว่ากำลังการผลิตสินค้าจะค่อยๆ กลับมาอยู่ในระดับก่อนวิกฤต จากความมั่นใจของภาคเอกชนในการลงทุนและเห็นทิศทางสินค้าที่จะเติบโตในอนาคต ประเทศผู้นำเข้าสำคัญ เช่น สหรัฐฯ จีน ยุโรป ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ช่วยพยุงการจ้างงานและกำลังซื้อกระตุ้นภาคการค้าโลกให้เติบโตดีขึ้น อีกทั้งมีการลงทุนเคลื่อนย้ายมายังภูมิภาคอาเซียนและพึ่งพากันภายในภูมิภาค (Regionalization) มากขึ้น

การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจแตกต่างกันในแต่ละภาคธุรกิจ

(๑) ความต้องการสินค้าส่งออกซึ่งเป็นสินค้าดาวรุ่งของไทยในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-๑๙ จะยังมีอย่างต่อเนื่องตลอดปีหน้า จนกว่าวัคซีนจะกระจายสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง (๒) สินค้าที่จะกลับสู่วัฏจักรการผลิตเต็มหลังจากปัญหาโลจิสติกส์ลดลงและกำลังซื้อฟื้นตัว ได้แก่ สินค้าเกี่ยวเนื่องกับน้ำมัน การลงทุนการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น (๓) สินค้าที่ฟื้นตัวช้าจากผลกระทบที่รุนแรงของโควิด-๑๙ น่าจะเห็นการกลับสู่ระดับปกติในครึ่งปีหลังของปี ๒๕๖๔ เมื่อมีการเปิดประเทศอย่างสมบูรณ์ เช่น สินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สินค้าคงทน และสินค้าฟุ่มเฟือย (รถยนต์ เครื่องประดับ เครื่องสำอาง)

แนวโน้มดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค

คาดว่าปัจจัยสนับสนุนความเชื่อมั่นของผู้บริโภคจะมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐในด้านต่าง ๆ ทั้ง มาตรการด้านการเกษตร เช่น การประกันรายได้เกษตรกร การขยายเวลาการชำระหนี้เงินกู้ การช่วยพัฒนาผลผลิต และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร เป็นต้น มาตรการกระตุ้นการบริโภค เช่น

โครงการคนละครึ่ง โครงการเที่ยวด้วยกัน โครงการช้อปดีมีคืน มาตรการด้านอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ และโครงการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากจะเป็นแรงส่งให้เศรษฐกิจในปี ๒๕๖๔ ขยายตัวได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ช่วยกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ และส่งผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญในปี 2564

๑ | เงินเฟ้อมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น โดยเคลื่อนไหว

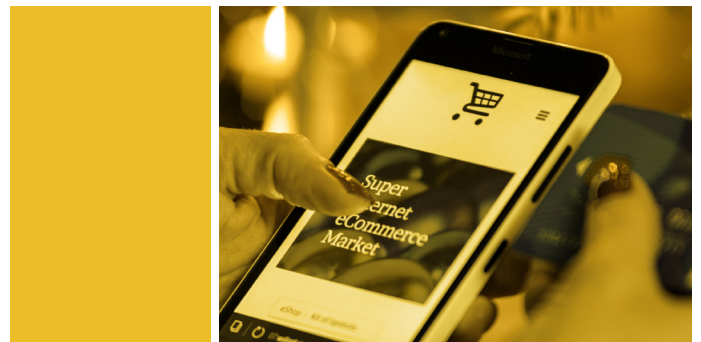
ระหว่างร้อยละ ๐.๗ - ๑.๗ (ค่ากลางอยู่ที่ ๑.๒)

ตามการปรับตัวดีขึ้นของอุปสงค์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฟื้นตัวอย่างชัดเจนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกโครงการคนละครึ่ง โครงการเที่ยวด้วยกัน โครงการช้อปดีมีคืน มาตรการด้านอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ และโครงการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากจะเป็นแรงส่งให้เศรษฐกิจในปี ๒๕๖๔ ขยายตัวได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ช่วยกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศ และส่งผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น

โดยปัจจัยท้าทายที่จะทำให้อัตราเงินเฟ้อสูงกว่าคาดการณ์ (๑) ราคาน้ำมันในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

(๒) ราคาสินค้าโภคภัณฑ์และวัตถุดิบที่สำคัญในตลาดโลกปรับตัวสูงขึ้น เช่น ข้าว ถั่วเหลือง ปาล์ม น้ำมัน เหล็ก และทองแดง เป็นต้น ขณะที่ปัจจัยที่จะทำให้อัตราเงินเฟ้อต่ำกว่าคาดการณ์

(๑) การดำเนินมาตรการลดค่าครองชีพของรัฐบาล โดยเฉพาะการช่วยเหลือค่าน้ำและค่าไฟ (๒) การซื้อขายสินค้าออนไลน์ซึ่งผู้ประกอบการมีการแข่งขันกันสูง และมีการใช้นโยบายส่งเสริมการขายที่เน้นการลดราคาสินค้าตามช่วงเวลาสำคัญต่าง ๆ และ (๓) ค่าเงินบาทแข็งค่า ทำให้ราคาสินค้านำเข้าถูกลง เป็นต้น

๒ | การส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ ๓.๐-๕.๐

ตามการฟื้นตัวของประเทศคู่ค้า จากความสามารถในจำกัดการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจปรับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น

ความท้าทายของการส่งออกไทยยุคหลังโควิด-๑๙ ปัญหาเชิงโครงสร้างและการดึงดูดการลงทุน เนื่องจาก (๑) **โครงสร้างสินค้าส่งออกของไทยกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มสินค้าที่พื้นตัวช้า** เช่น รถยนต์ ที่มีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๙ ของการส่งออกรวมของไทย และแนวโน้มความต้องการเครื่องยนต์สันดาปลดลง และทั่วโลกมุ่งสู่การใช้รถยนต์ไฟฟ้ามากขึ้น สินค้าโภคภัณฑ์ (ข้าว ยางพารา ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง) ที่มีสัดส่วนร้อยละ ๔ ของการส่งออกรวมของไทย ซึ่งไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านราคาลดลงเทียบกับประเทศคู่แข่ง (๒) **การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของไทยช้ากว่าคู่แข่ง** จากสัดส่วนเงินลงทุนทางตรงระหว่างประเทศต่อ GDP ของไทยลดน้อยลง สะท้อนการมีส่วนร่วมในห่วงโซ่การผลิตโลกลดลง ขณะที่เวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ได้ประโยชน์จากการย้ายฐานการผลิต และ (๓) **ขาดการพัฒนาสินค้าที่ตอบโจทย์สภาพแวดล้อมใหม่**

หลังไวรัสโควิด-๑๙ เนื่องด้วยไทยเสียเปรียบด้านสิทธิประโยชน์ทางการค้ามากขึ้นในสินค้าศักยภาพเดิมในยุคเก่าทำให้การแข่งขันด้านราคาของไทยลดลงเมื่อเทียบกับคู่แข่ง ดังนั้นไทยต้องพัฒนาความสามารถในการแข่งขันยกระดับสินค้าส่งออกปรับรูปแบบสินค้า สร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเทคโนโลยี และสร้างบรรยากาศดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้มากขึ้น

๓ | ความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีแนวโน้มปรับตัวสูงกว่าปีก่อนหน้า และคาดว่าจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ๕๐

เนื่องจากการควบคุมการแพร่ระบาดโควิด-๑๙ ทั้งในประเทศและต่างประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น ความต่อเนื่องของมาตรการภาครัฐ ความต่อเนื่องของการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ จะกลับเข้าสู่ระดับปกติก่อนเกิดการแพร่ระบาดโควิด-๑๙ มากขึ้น อย่างไรก็ตาม **มีปัจจัยที่ทำนายที่อาจจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภค** ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการวัคซีนโควิด-๑๙ อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ปัญหาหนี้ครัวเรือน การแข็งค่าของเงินบาท เสถียรภาพทางการเมือง และเศรษฐกิจโลกฟื้นตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์

จัดทำโดย

กองวิจัยเศรษฐกิจการค้ามหภาค
กองดัชนีเศรษฐกิจการค้า
สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.)
กระทรวงพาณิชย์